

עת"א 50344/05/14 - מחמוד מגאדבה (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

08 יולי 2014

עת"א 50344-05-14 מגאדבה(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר מחמוד מגאדבה (אסיר), ת"ז 990445991

נגד

המשיבים 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בבקשתו של העותר, המרצה מאסר ממושך בכלא דמון, לאפשר לאסירי כלא דמון לצפות בתוכניות טלוויזיה המשודרת על ידי תחנת אל-ערביה. העותר מצוין כי רוב אוכלוסיית הכלואים בכלא דמון נמנית על המגזר הערבי. לטענתו, קיימת אפשרות לצפות בערוץ אל-ערביה בבתי כלא אחרים, ובנסיבות אלו אין מקום שלא לאפשר צפייה בערוץ הנ"ל גם בכלא דמון.

מתגובת שב"ס עולה כי על פי נהלי שב"ס, נקבעים לכל כלא עשרה ערוצי טלוויזיה, אשר האסירים יוכלו לצפות בהם. ככלל, נקבעים עשרת הערוצים על ידי נציב שב"ס, בהתאם להחלטת ועדת תנאי מחייה הפועלת בעניין מטעם שב"ס. אסירים פליליים זכאים לצפות בעשרה ערוצים קבועים שנקבעו על ידי הנציב, והאסירים הביטחוניים זכאים גם הם לצפות בעשרה ערוצים הנקבעים על ידי הנציב.

יוער כי הערוצים אשר אושרו לצפייה אצל האסירים הפליליים שונים מהערוצים אשר אושרו לצפייה אצל האסירים הביטחוניים.

עוד עולה מתגובת שב"ס, כי לעיתים כאשר בכלא מסוים יש פנייה מטעם קבוצה גדולה של אסירים להוסיף ערוץ מסוים במסגרת עשרת ערוצי הצפייה המוקצבים, נשקלת הפנייה על ידי גורמי שב"ס. אלא שבמקרה שבנדון לא הייתה פנייה של אף אסיר, למעט העותר. לעניין זה טוען העותר, כי רוב האסירים בכלא דמון הם אסירי שב"ח (שוהים בלתי חוקיים), אשר זמן כליאתם קצר, ולכן אין להם עניין לפנות בבקשות מסוג זה. עם זאת, קיים אגף של אסירים טעוני הגנה, וגם במסגרת אגף זה שוהים מספר לא מבוטל של אסירים דוברי השפה הערבית, ובנסיבות אלו אין סיבה שלא לבחון את הפנייה ולאשר אותה. עוד מצוין העותר כי מניסיונו במתקני כליאה אחרים, ניתן לצפות בערוץ אל-ערביה ובערוצים שונים בבתי כלא שונים.

בחנתי את טענות הצדדים. ראשית יובהר, כי ככלל, אין לאסיר זכות קנויה לצפות בטלוויזיה. כל נושא מתן ההיתר לצפייה בשידורי טלוויזיה בתחומי הכלא הוא בגדר של טובת הנאה הניתנת לאסירים, מתוך שיקול של יצירת תנאי מחייה הולמים, ואולם אין זכות קנויה לצפות בשידורי טלוויזיה ככלל.

מעבר לאמור, מקובלת עלי עמדת שב"ס בכל הנוגע לנוהל קביעת חבילת ערוצים שתאושר לצפייה בבתי כלא שונים, הכל בהתאם לשיקול דעתו של נציב שב"ס.

עם זאת, נראה כי יש מקום לבחון את פנייתו של העותר על ידי הגורמים המוסמכים בשב"ס. אין חולק כי עיקר אוכלוסיית הכלואים בכלא דמון נמנית על המגזר הערבי. צודק העותר גם בטענתו, כי חלק גדול מהאסירים הם כאלו הכלואים לפרק זמן קצר. אין מקום לדרוש מהעותר לאסוף פניות מאסירים שונים בעניין צפייה בתחנת טלוויזיה כזו או אחרת. נזכיר כי העותר מצוי באגף טעוני הגנה, ולא בכדי. במסגרת זו נגישותו לאסירים אחרים מוגבלת, ובנסיבות אלו לא ניתן לצפות ממנו שירכז פניות מאסירים שונים. ראוי הוא כי שב"ס יבחן את הפנייה על רקע האוכלוסייה הכללית בכלא המסוים, וישקול אם יש מקום לשנות את ערוצי הטלוויזיה שנקבעו לכלא זה.

אציין לעניין זה כי הנושא הגיע לפתחו של בית משפט במסגרת של עתירת אסיר, שהיא עתירה הנבחנת על בסיס עקרונות המשפט המנהלי. לעתירה לא צורפה פנייה של העותר לגורמי שב"ס בעניין נשוא העתירה, ולא ברור כי מוצה ההליך המנהלי בדרך של פנייה מתאימה לגורמים המוסמכים בשב"ס. לכאורה, די בכך כדי שהעתירה תידחה. עם זאת, ובהתחשב בעובדה שמדובר בעותר הטוען ללא ליווי משפטי, וגם לגופו של עניין, סבור אני כי יש מקום שגורמי שב"ס יבחנו את ענייניו, וכך אני מורה.

אבהיר לעניין זה, כי לגופם של דברים אינני מביע עמדה. על ועדת תנאי מחייה בשב"ס לשקול את נושא ערוצי הטלוויזיה שייקבעו לצפייה בבתי הכלא בכלל, ובכלא דמון בפרט, ולהעביר את ההמלצה לנציב שב"ס. חזקה כי ועדת תנאי מחייה תשקול בין היתר גם את פנייתו של האסיר ואת טיבו של כלא דמון, ככלא שעיקר הכלואים בו נמנים על המגזר הערבי.

אשר על כן, אני מורה להעביר את נושא פנייתו של העותר לבחינה אצל הגורמים המוסמכים בשב"ס. ראוי כי פנייתו של העותר, והסוגיה ככלל, תדון בתוך 30 ימים, ועל כל החלטה שתתקבל תימסר הודעה לעותר.

יש לשלוח עותק פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, י' תמוז תשע"ד,
08 יולי 2014, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא